

ΤΡΕΛΟΚΟΜΕΙΟ

ΜΕ ΤΟΝ
ΑΝΔΡΕΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
agregoriou@cytanet.com.cy

ΔΕΙΛΙΝΟ Παρασκευής, οι διακοπές τέλειωσαν άλλη μια κουραστική, αγχωτική μέρα έφτασε στο τέλος της, ακόμη μια βδομάδα φορτωμένη άγχος έχει περάσει, σχεδόν εξαντλημένος γυρίζω σπίτι, αυτή δεν είναι ζωή, σκέφτομαι, αυτό είναι απλά μια κοροϊδία ζωής, χάνουμε, τελικά, τόσα πολλή μέσα στην απέραντη αληθιά μικρή καθημερινότητα μας...

Στη μέση της διαδρομής σταματώ στην άκρη του δρόμου, κατεβαίνω, χάνομαι, σε λίγο, μέσα στο ολοπράσινο της ποταμιάς, περπατώ μόνος, να η ζωή, σκέφτομαι, η ζωή δεν είναι, τελικά, **το τρέξε-πρόλαβε της καθημερινότητας μας**, η ζωή είναι η φύση, ο ελεύθερος χρόνος, η ανεμελιά και η χαλάρωση που κανένα γραφείο, κανένα σπίτι, καμιά παρέα, δεν μπορεί να σου προσφέρει...

ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ, καθισμένος στο χορτάρι, την καθημερινότητα, τους ανθρώπους που συναναστρέφομαι, τούς φίλους, τούς γνωστούς, τούς άσπονδους φίλους, όλους αυτούς που με τον άληφα ή τον βήτα τρόπο **είναι η καθημερινότητα μου**. Σκέφτομαι, το πώς ξεκινά και το πώς τελειώνει η κάθε μέρα του καθενός μας, **πώς πάει και χάνεται ο χρόνος, η ζωή μας, το είναι μας, ο εαυτός μας, το ίδιο το μυαλό μας, ανήμεσα σε μια καθημέρα και μια καθηνύχτα αρχίζει και τελειώνει η ζωή μας, και αυτό είναι το πιο μεγάλο παραμύθι που ζήσαμε ποτέ, το μεγάλο παραμύθι της ζωής μας!...**

ΑΚΟΩΝ τελευταία πολλή και διάφορα, άληφα που με αφορούν, άληφα όχι, κάποτε σχολιάζω, κάποτε σιωπώ, άληφα, δεν ήλω, ακόμη, με προβληματίζουν αρκετά από όλα όσα γύρω μου, κοντά μου και μακριά μου περιφέρονται **σαν λόγια του αέρα**, σχόλια επί παντός του επιστητού, λόγια που απλά σέρνονται στο μπρος και στο πίσω των ανθρώπων, απλά έτσι, για κατανάλωση, απλά έτσι, για να λέγονται, μπορεί και για να προσδίδουν μιαν όποιαν αξία (υποτίθεται) σε αυτούς που τα λένε...

ΤΕΛΙΚΑ, δεν έχει σημασία το **ποιος είναι ο κάθε ένας**, τι κρύβει στο μέσα του, (αν τελικά κρύβει κάτι), δεν έχει σημασία καμιά **κανένα επίπεδο, καμιά μόρφωση, καμιά γνώση, καμιά υποδομή, σημασία έχει το φαίνεσθαι των πραγμάτων, το τι δείχνει προς τα έξω ο κάθε ένας, αν ακολουθεί τα «πρέπει» και τα «είθιστα» τού περίγυρου, αν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και στα «θέλω» των άλλων, όχι τού εαυτού του...**

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ λύση που μπορεί ένας άν-

Τα κεφάλια (τώρα)... μέσα... και δουλειά, πολλή δουλειά...

Οι διακοπές έχουν ήδη τελειώσει, οπότε όλοι τώρα δουλειά, δουλειά και πάλι δουλειά... Κυρίως, ποιοτική δουλειά...

θρως να δώσει στα μεγάλα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει, είναι να τ' αντιμετωπίζει μόνος του, να αφήνει τους άλλους ανενόχλητους και ανεπηρέαστους, **και να προχωρά στον δικό του δρόμο χωρίς περιστροφές, χωρίς ίχνος σκέψης για το πώς οι πράξεις και οι ενέργειες του επηρεάζουν τον κάθε έναν από τον περίγυρο του.**

Μπορεί όμως; Να ακόμη ένα φιλοσοφικό ερώτημα που ταλανίζει πολλούς **από όσους βαρέθηκαν τον απόλυτο συμβατό κόσμο που κινείται γύρω τους**. Η απάντηση είναι ότι μπορεί, και υπάρχουν τρόποι πολλοί για να βρει τελικά ο κάθε ένας τη δική του **διέξοδο**, τον δικό του **δρόμο** για να επιλύσει τις φιλοσοφικές και πρακτικές τής καθημερινότητας δυσκολίες του...

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ, λοιπόν, τέλειωσαν, καιρός είναι να μαζευτούμε όλοι μας, καλή ξεκουραστήκαμε, τώρα είναι η ώρα για δουλειά, πολλή δουλειά, αληθιά, κυρίως μάλλον είναι η ώρα για να αληθιάσουμε όλοι μας κάποια πράγματα από την ζωή μας, την καθημερινότητα μας, τις συνήθειες μας, ακόμη και για τα πιστεύω μας...

Είναι φανερό ότι η ζωή μας έχει αρχίσει να αληθιάζει από τον περυσινό χρόνο, μπορεί να μην το έχουμε ακόμη καταλάβει, θα το καταλάβουμε όμως πολύ καλά από αύριο, όταν όλοι επιστρέψουμε στην καθημερινότητα μας και θα προσγειωθούμε και πάλι στην ρουτίνα μας και στα προβλήματα μας...

ΑΥΤΟ που εδώ στην Κύπρο φαίνεται ότι δεν έχουμε ακόμη καταλάβει, οι περισσότεροι, είναι ότι η ποσότητα έχει μια απλή διαφορά από την ποιότητα. Συνέβαλε σε αυτό και το πολύ το χρήμα που έπεσε και είχε σαν αποτέλεσμα όλοι μας να βρεθούμε σε κάποια πηλασματικά, φαντασμαγορικά «επίπεδα» τα οποία και φυσικά τυφλώνουν τους ανθρώπους και τους παρασύρουν σε άλλους κόσμους και άλλους ουρανούς...

ΔΕΝ ΞΕΡΩ γιατί, αληθιά νιώθω ότι η νέα σεζόν που ξεκινά από μεθαύριο θα έχει μια πολύ διαφορετική γεύση στην Κυπριακή κοινωνία. Νομίζω και έχω την αίσθηση ότι η οικονομική κρίση θα φέρει και τα καλά της αποτελέσματα. Θα μας προσγειώσει.

Και θα μας κάνει πιο ποιοτικούς και πιο ανθρώπινους...

ΕΤΣΙ ΚΙ αληθιά, τα προηγούμενα χρόνια αυτό που κυριάρχησε στην Κυπριακή κοινωνία ήταν η χλιδή, η πολυτέλεια και η επίδειξη τού πλούτου. Γενικά αποθεώθηκε η νάυλον κοινωνία και το φουστανάκι της ευπρέπειας και του αρχοντοχωριάτισμού.

ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ χρόνια είναι φυσιολογικό να γυρίσουμε ξανά στην ανθρώπινη μας υπόσταση και στην ποιότητα.

Επομένως, θα αρχίσουν σιγά-σιγά να αποκαθίστανται υποχρεωτικά κάποια βασικά πράγματα.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ και όχι μόνο στην Κύπρο ανήκει πλέον στους ποιοτικούς. Δεν θα είναι αρκετά τα πλούτη, τα λεφτά, τα ακριβά αυτοκίνητα και η πολυτέλεια για να υποδηλώσουν την κοινωνική υπόσταση τού κάθε ενός...

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ όμως έχουμε άληφα πράγματα όλοι να κοιτάξουμε. Το πώς θα δουλέψουμε όλοι μας όσο πιο ποιοτικά μπορούμε για να ανορθώσουμε και πάλι τον τόπο μας. Δουλειά λοιπόν. Και κυρίως ποιοτική δουλειά...